

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 112.390 van 8 november 2002
in de zaak A. 118.877/X-10.890.**

In zake : 1. Gisèle VAN SCHEPDAEL,
 2. Solange LIMBOURG,
 die woonplaats kiezen bij
 de Advocatenassociatie J. GHYSELS, P. FLAMEY en Partners,
 kantoor houdende te 1050 BRUSSEL,
 Aarlenstraat 25

tegen :

het Vlaamse Gewest,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat B. STAELENS,
kantoor houdende te 8000 BRUGGE,
Bevrijdingslaan 4 bus 1.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Gisèle VAN SCHEPDAEL en Solange LIMBOURG op 28 maart 2002 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 21 december 2001 van de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid houdende vaststelling van een ontwerp van lijst van voor bescherming vatbare monumenten, stads- en dorpsgezichten, "waarbij de eigendom van verzoekers gelegen te 1540 Herne, Kapellestraat, eerste afdeling, Sectie A, perceelnummer 51E in deze lijst wordt opgenomen als monument";

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur E. HAESBROUCK;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 2 juli 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 6 september 2002;

Gehoord het verslag van Staatsraad G. DEBERSAQUES;

Gehoord de opmerkingen van de Advocaat J. GHYSELS, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en van Advocaat N. DE CLERCQ die, loco Advocaat B. STAELENS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Eerste Auditeur E. HAESBROUCK;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat artikel 17, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de middelen en de feiten dient te bevatten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing rechtvaardigen; dat artikel 8, tweede lid, 5°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing dient te bevatten "een uiteenzetting van de feiten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement de eiser een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen"; dat uit deze bepalingen volgt dat verzoekende partijen in hun verzoekschrift duidelijk en concreet dienen aan te geven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit ondergaan of dreigen te ondergaan, en dat met niet in het verzoekschrift tot schorsing opgenomen feiten en verklaringen hieromtrent geen rekening kan worden gehouden;

Overwegende dat, wat de tweede door voornoemd artikel 17, § 2, opgelegde voorwaarde betreft, de verzoekende partijen in de vordering tot schorsing betogen dat ze een verkavelingsaanvraag hebben ingediend voor de

oprichting van twee eengezinswoningen en aldus duidelijk de wil hebben geuit de gewestplanbestemming te willen realiseren, dat de vergunningsprocedure echter wordt 'opgeschort' na negatief advies van het Instituut voor het Archeologisch Patrimonium dat vermoedt dat restanten van het voormalig kartuizerklooster in de ondergrond van de eigendom van verzoekende partijen zouden zitten, dat dit geenszins zeker is, dat uit geen enkel document van de vergunningverlenende overheid blijkt dat om een andere reden, eigen aan het ontwerp, de verkavelingsaanvraag niet zou kunnen worden behandeld en geen verkavelingsvergunning zou kunnen worden afgeleverd, dat de enige reden van voorlopige stopzetting van de procedure is dat voornoemd Instituut denkt dat er zich in de ondergrond overblijfselen van het kartuizerklooster kunnen bevinden zonder hiervan zeker te zijn, dat ze derhalve een moeilijk te herstellen ernstig nadeel lijden tengevolge van het bestreden besluit waardoor bebouwing wordt uitgesloten, dat logischerwijze na het ministerieel besluit een koninklijk besluit aangaande de definitieve bescherming wordt genomen, dat het nadeel van verzoekers ligt in de vaststelling dat zij door de opname op de ontwerplijst, de gewestplanbestemming van hun grond niet kunnen realiseren, dat dit nadeel ernstig is en moeilijk te herstellen is en slechts kan worden opgeheven door de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit, dat het feit dat het slechts een voorlopig besluit is niet afdoet aan het vereiste van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, dat tot slot het feit dat voor de gebruikserving aan verzoekende partijen een vergoeding wordt betaald, het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet wegneemt;

Overwegende dat uit de gegevens van de zaak blijkt dat de eerste verzoekende partij het vruchtgebruik en de tweede verzoekende partij de naakte eigendom heeft over het onbebouwd perceel kadastraal bekend sectie 1, nr. 51/E aan de Kloosterstraat, groot 34a47ca en dit ingevolge en in 1992 opengevallen nalatenschap; dat niet wordt betwist dat verzoekende partijen op 14 juni 2001 een verkavelingsaanvraag indienden bij de gemeente Herne om het voornoemd perceel te verdelen in twee loten bestemd voor het bouwen van eengezinswoningen; dat het door verzoekende partijen aangevoerde nadeel, dat zij situeren in de vaststelling dat zij door de opname van hun eigendom op de ontwerplijst, de gewestplanbestemming van hun grond- waarvan de wil is veruitwendigd door de aanvraag tot verkaveling ervan - niet kunnen realiseren, in wezen neerkomt op een financieel nadeel; dat een financieel nadeel in beginsel niet moeilijk te herstellen is; dat de verzoekende partijen geen concrete en precieze gegevens bijbrengen waaruit zou kunnen blijken dat dit in casu wel het geval zal zijn; dat zij voorts niet vermelden noch aannemelijk maken in

welk opzicht het tijdelijk niet kunnen realiseren van hun verkavelingsplannen hen op enige andere wijze een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dreigt te kunnen berokkenen; dat de uiteenzetting van verzoekende partijen geen concrete en precieze gegevens bevat waaruit blijkt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen zoals bedoeld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging te kunnen bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op acht november 2002, door :

de H.	G. DEBERSAQUES,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

G. DEBERSAQUES.